

1. Lectio Cod. A. in fine हरिः omnino falsa est etenim Vishnus amoribus potius gaudet, Sivus vero delectatur devotione, ut versus exprimit quem excitat *Vopadevus* in *Mugdhabodha* p. 73. शृङ्गारस्य हरिस्तृप्तिः पूर्णः शान्तेन शृङ्गारः ॥ Sivum lunam crescentem in vertice gerere atque ita depingi, res est notissima; secundum quod sequitur enuntiatum ad mythum illum alludit pulcherrimum (*Râm.* 1, 24.) quo *Kâmus*, vel ipsum Mahâdevum devincendi et in amores incitandi cupidus, illius Dei (मदनान्तक inde dicti *Mâlat.* p. 145, *Vair.* 83. मदनरिपु *Vairag.* 61. स्मरारिः *Vair.* 88. et rell.), oculo combustus traditur, ita ut postea corpore destitutus, अनङ्गः hominum mentes occupare fingatur; at vero hunc Deum, oculo crematum, ad spectu denuo excitare, mulieres lepide dicuntur, in versu illo *Kâvyaprak.* p. 184.:

दृष्ट्वा दग्धं मनसिन्ने त्रीवयन्ति दृष्ट्वैव वाः ।

विद्वपाक्षस्य त्रयिनीस्ताः स्तुवे वामलोचनाः ॥

Accedit pulchra et Orientalibus perquam frequens imago de pyrausta, non sine gravi alarum damno, lucernas circum volitante, quae *προσπέταται τοῖς λύχνοις* (*Aelian.* H. An. 12, 8.) atque ideo Veteribus de momentanea non modo voluptate in adagiis est, veluti *χαρὰν πυραύς τε χαίρειν* et *πυραύς τε μόρος*, verum etiam ad animum transfertur et vel ipsa *Ψυχὴ* vocatur (vid. *Creuzerum* Symbol. III. p. 568.). Frequentius in re amatoria imagines praebet शलभः sive पतङ्गः (cf. *Sakunt.* p. 24. *Saadi* Gulist. p. 146. *Pendnam.* II. p. 171. 263. 309.), ut in illo quoque *Meleagr.* Epigr. 59.:

Τὴν πυρὶ νηχομένην Ψυχὴν ἂν πολλάκι καίης

Φεύξεται Ἐρως· καὐτὴ σχετλὶ ἔχει πτέρυγας

Persae praeterea ad animum saepissime transferunt mystico amore cum Deo coniunctum et in summo numine tandem veluti absorptum. — In secundo hemist. अन्तः स्फूर्तद् scribunt omnes praeter B., qui स्कर्तद् iubet, quod vereor ne praeferendum sit, apud plerosque enim vocalis huius verbi producit (vid. *Colebr.* Gramm. p. 234.). Quibus omnibus absolutis, sensus versiculi emergit hic: homines versus Sivum, ut felicitate fruantur convertere se debere, amoribus aliisque posthabitis voluptatibus; tenebras etenim, quae ex cupiditatibus oboriuntur, Sivus divinae sapientiae face dispergit, उच्चाटयन्, cuius verbi loco Cod. B. minus bene उन्मूलयन् legit.

2. Prima huius libri sectio lemmate inscripta est तृष्णादूषणं cui capiti distichon hocce introductionis instar est habendum. Queritur enim de neglecto librorum sacrorum (अङ्ग in universum sumendum est) studio: sapientes, बोद्धारः Schol. ओतारः qui audire possint, invidia ac philantia (अहंकारेण) efflati dicta sapienter prolata spernunt, dum alii contra ex ignorantia non capiunt: igitur tritum ac lacerum veluti iacet dictum quodcunque; Schol. bene: अतः कवित्वं त्रीणि ज्ञातं न को ऽपि पृच्छति शृणोति च. *Rogerus* hunc versum in libro *Niti* (vs. 2. p. 328.) protulit, Cod. B. in *Sringâr.* vs. 3.
3. Cod. B. et Schol. चिरं परिगृहीताः legunt, attamen particula अपि necessaria videtur ad caus-